

Stige at forene ikke saa faa, som ellers ikke høre sammen. Man havde Træng til en stor Sag som den om Alderdomsforsørgelsen, og man har taget Statteomlægningen som Surrogat. Naar jeg siger dette, er det ikke saa ganske teoretisk sagt. Jeg har talt med et ikke ringe Antal af Tingets Medlemmer, som have sagt til mig: Hvis dette Forslag var kommet først paa Tingets Bord, havde vi stemt for det: Hvorfor ere I komne ind dermed saa sent? Men jeg siger: Bedre sent end aldrig. Er det end kommet sent, saa bør dog de, som mene, at det er bedre end det foreliggende Flertals Forslag, stemme derfor og ikke støtte et Forslag, om hvilket de selv erkende, at det er langt ringere end Forslaget om Alderdomsforsørgelse. Naar man sluttelig har ment, at det var vanskeligt at stemme derfor, fordi det ikke var kommet fra Udvalget og blevet set efter i Sømmene for 2den Behandling, saa vil jeg betro de Herre, at Mindretallet er betænkt paa, hvis Forslaget skulde gaa igennem ved denne Behandling, at foreslaa det henvist til Udvalget for 3dje Behandling, for at ingen af den Grund skal undlade at give det sin Stemme. Jeg vil anbefale Tingets ærede Medlemmer som en Nætsærdighedshandling mod de mindre bemidlede at stemme for Mindretallets Alderdomsforsørgelsesforslag.

Blom: Jeg har ingen synderlig lyst til at forlænge denne Debat; men det var i Anledning af nogle Udtalelser, der faldt fra Tingets forhenværende Ordfører i Told-sagen, det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Lauher), som foranledigede mig til at tage Ordet. Forleden Dag sagde han — det staar i Folketingsstidenden Sp. 3107 — mit Navn er indblandet og misbrukt paa de Agitationsmøder, som ere holdte fra Bornholm lige til Stagen i denne Sag. Man har taget mig til Indtægt for Meninger, som jeg aldrig har næret eller forfægtet, og som jeg fuldstændig maa fralægge mig. Da det ærede Medlem nu netop har nævnt Agitationsmøder paa Bornholm, og jeg veed, at der angaaende denne Sag kun har været to Møder, som ere blevne refererede, og jeg har været tilstede ved dem begge, og det er mig, der har taget det ærede Medlem til Indtægt, saa skal jeg tilslade mig at bemærke, at jeg i den Anledning ikke har gjort andet end ordret citeret Rigsdagstidenden. Jeg havde taget en Afskrift af Rigsdagstidenden med paa et Stykke Papir, og jeg læste det endda op for at være sikker. Jeg vil da meddele det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds, at Misbrugskilden er Rigsdagstidenden; det er

ellers en Bog, som man mener er paalidelig. Naar det ærede Medlem nu har sagt, at der er tillagt ham Meninger, som han ikke vedtender sig, saa maa enten Tidenden være gal eller det ærede Medlem har sagt noget, han ikke mente; en tredje Udvej kan jeg ikke se.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem maa ikke forudsætte, at det andet nævnte ærede Medlem har sagt noget, som han ikke har ment, han kunde jo f. Eks. have glemt det.

Blom: Utsaa den 3dje Udvej, som jeg ikke kunde se, kunde den højtærede Formand øjeblikkelig opdage, og det glæder mig, men saa vil jeg bede det ærede Medlem om at opriske sin Hukommelse ved at læse i Rigsdagstidenden, Sp. 707 i Folketingsstidenden for 1888—89; under Toldlovens første Behandling kom han til at omtale Sikkertolden og Skatten paa følgende Maade: „Dermed tænker jeg navnlig paa den Artikel, som volder den allerstørste finansielle Vanskelighed, fordi den er belastet med den allerhøjeste Told af alle vore mere almindelige Forbrugsartikler, nemlig Suffer. Dette hører til de allervigtigste almindelige Forbrugsartikler, og det er endelig saa vanskeligt at saa en Medsættelse her, fordi det finansielt drejer sig om saa overordentlig betydelige Beløb“. Tænk dem alle disse Tillægsord: „den allervigtigste Forbrugs-genstand“, „den allerhøjeste Told“, „de allerstørste finansielle Vanskeligheder for at saa Tolden nedsat“, det er saftige Tillægsord, der bruges, der er ikke sparet paa Koloritten. Men hvad siger saa det ærede Medlem videre? Jeg tor maaske tillade mig at læse det op. Derefter siger han: „Enhver lille Medsættelse af Sikkertolden medfører flere Hundrede Tusinde Kroners Nedgang, og den Medsættelse, som jeg tænker paa, vil medføre en Nedgang paa 2—3 Mill. Kunde man saa Sikkertolden nedsat til omtrent det halve, eller noget over det halve, vilde det efter min Mening ikke være for dyrt købt ved Indførelse af Slat paa Bajerstøl“. Saadan sagde han den Gang, og naar man nu læser det op paa et Møde, faar man at vide, at man har misbrukt hans Navn, taget hans Navn forsængeligt. Det er det, som jeg ikke har kunnet tie til, og naar man saa ser paa, hvad han har underskrevet i denne Betænkning; det staar i Till. B. for Aargang 1890—91 Sp. 559, saa hedder det: „Da Sikkertolden mere end nogen anden Afgift rammer den virkelige Statteevne, medens en Afgift paa Bajerstøl saa